

هرگاه مؤلفی به اتفاق مؤلفی دیگر اقدام به تهیه اثری کند به طوری که سهم هر کدام در تألیف کاملاً مشخص باشد؛ مثلاً از یک کتاب چند فصل را خود تدوین کند و بقیه فصلها را به همکارش محول نماید، یا فصلی از کتاب یا تمام آن را با همکری و همکاری مؤلفی دیگر به صورت توأمان تألیف کند در اینجا مؤلفین بر کل اثر حق مشترک و سهم مشاع دارند، که در اعمال حقوق خود باید رضایت همدمیگر را برابر قرارداد فیما بین و قوانین مربوط رعایت نمایند.

هرگاه فردی تحت نظرانت فرد یا گروهی دیگر اقدام به تهیه اثری کند، و این نظرانت از نوع فنی یا هنری یا هر شکل دیگر باشد، برای ناظر حقوقی را ایجاد می کند که باید مطابق موارد بالا به آن توجه داشت.

مثال دیگر اینکه مؤلف گاه به دلیل عدم تجربه و اطلاع از ویراستاری و نکات مهم و ضروری آن اثری را تهیه می کند که بدون ویرایش قابل عرضه و نشر و توزیع نیست. در اینجا معمولاً ناشر از طریق ویراستارانی که در استخدام دارد اقدام به حکم و اصلاحات لازم می کند و بالتبیع برای خود حقوقی نسبت به اثر ایجاد می نماید که در حقیقت اثر مشترک مؤلف و ناشر (یا ویراستار) یا حتی طراح روی جلد یا مثلاً عکاس تصاویر و...) نامیده می شود.

حق مؤلف (۲)

محمدحسن عرب اسدی
کارشناس کتابخانه ملی

**در جامعه اسلامی ما حق مؤلف دارای مفهومی کامله
حقوقی، فقهی و اجتماعی است و بدون توجه به
عناصر فوق هرگز قابل درک یا اثبات نیست.**

حال سؤال این است که اگر ناشر پس از عقد قرارداد به هر دلیل از چاپ اثر خودداری کرد یا آن را به دلایلی به تعویق انداخت و مؤلف از این بابت متضرر شد، چگونه می‌توان ناشر را ملزم به چاپ اثر در زمان مشخصی نمود؟ با این معاهده متأسفانه هیچ راهی وجود ندارد.

سؤال بعدی این است که چرا به کم و چگونه چاپ اثر و نوع جلد و طراحی و صفحه‌آرایی و نوع حروفچینی و مواردی از این قبیل اشاره ندارد. آیا هر شکل و سلیقه و موادی را که ناشر پسندید مؤلف هم باید تمهیک کند؟

چرا به نحوه توزیع اثر و زمان آن توجه نشده است؟ آیا به صرف اینکه اثر به چاپ بررسد کافی است؟ نقش موزع کمتر از ناشر نیست، آیا اثر توسط ناشر توزیع خواهد شد یا موزع؟ آیا برای اثر تبلیغات لازم پیش‌بینی شده است؟ یا اثر پس از چاپ باری به هر جهت عرضه خواهد شد، تا هر که آن را یافت و طالب بود تهیه کند؟

متأسفانه در برخی موارد آثار به گونه‌ای توزیع می‌شود که گویی زیره به کرمان می‌برند. از این عمل دست اندکاران صنعت نشر همگی – یعنی مؤلف و ناشر و موزع و کتابفروش – زیان می‌بینند.

در بند ۴ انتشار مجدد ظرف مدت تعیین شده ابهام دارد و برای پذیرش دلیل مؤلف شرط و قراری وجود ندارد. به عقیده نگارنده، اینکه مؤلفی حقوق مادی خود را تمامًا و دائمًا واگذار نماید می‌باید لغو و غیرقانونی تلقی شود، زیرا جز ضرر و زیان و افسوس و رنج چیزی حاصل نخواهد کرد. تصور کنید هر مردم تقاضی را که اثر بدین و بی‌دلیلی بوجود آورده و حق تکثیر آن را یکجا و برای همیشه واگذار نماید. این عمل سود فزاینده و متصاعدی را نصیب ناشر می‌کند به طوری که در هر بار

حال بی‌مناسبت نیست که نمونه‌ای از قراردادهای مورد انعقاد در ایران را شاهد بیاوریم. یکی از نمونه‌ها به قرار زیر است:

معاهده

عاهد / عاهدان

معاهد:

موضوع معاهده: واگذاری حقوق مادی ناشی از (تألیف / ترجمه) اثر ذیل از سوی عاهد به معاهد برای (یک چاپ / داشتی)

عنوان:

شرایط

۱- عاهد متعهد می‌شود، حداقل تاریخ: موضع معاهده را پس از تکمیل به معاهد تحويل نماید.

۲- معاهد (حق التأليف / حق الترجمة) را که برابر ریال می‌باشد، به صورت زیر پرداخت می‌نماید:

۳- مبلغ (حق التأليف / حق الترجمة) مطابق فرمول ذیل محاسبه می‌گردد:

۴- حق انتشار مجدد کتاب برای معاهد ظرف مدت (۶ماه / پیکسال) پس از نایاب شدن آن محفوظ می‌باشد. پس از اتمام مدت مذکور (عاهد / عاهدان) می‌توانند با ارائه دلیل و پرداخت هزینه‌های مربوطه به معاهد، خود رأساً نسبت به چاپ مجدد آن اقدام نمایند. (کسانیکه حقوق مادی خود را به طور دائمی (موضوع معاهده) واگذار نموده باشند از این قاعده مستثنی هستند).

۵- تعداد جلد از کتاب منتشر به (عاهد / عاهدان) اهداء می‌گردد.

۶- معاهد حق ویراستاری فنی و ادبی موضوع معاهده را برای خود محفوظ می‌داند.

۷- هرگونه تغییر و یا تجدیدنظر در موضوع معاهده پس از تحويل به معاهد که متوجه هزینه اضافی می‌گردد برعهده (عاهد / عاهدان) می‌باشد.

اعضاء معاهد

اعضاء (عاهد / عاهدان)

آنچه در این معاهده مشاهده می‌شود تمامًا مربوط به حقوق مادی مؤلف است که به اختصار مورد توجه قرار گرفته است. در اینجا به نکته‌ای مهم باید اشاره شود و آن یک طرفه بودن معاهده به نفع ناشر است. آیا به زمان انتشار اثر یا ماده‌ای که آن را مشخص کند اشاره‌ای شده است؟

تکثیر چندین برابر مبلغ حق الزحمه نقاش و سایر هزینه‌های صرف شده کسب می‌کند، و حال آنکه هرمند فقط یک بار مبلغ ناچیزی را دریافت داشته است. از این‌رو، در قوانین حقوق مؤلفان برخی کشورها در مورد این گونه آثار که محل توجه و علاقه مردم قرار می‌گیرند، برای صاحبان اصلی آنها حق تعقیب در نظر می‌گیرند، بطوریکه در هر بار چاپ یا عرضه اثر، درصدی را مطابق قرارداد به خالق اثر می‌پردازند. امید است این مهم در قانون ایران هم لحاظ شود.

در بند ۶، حق ویراستاری صرفاً با ناشر است درحالیکه می‌باید به کم و کیف آن پرداخته شده و نظر مؤلف دقیقاً تأمین گردد. زیرا بارها مشاهده شده است که اثری پس از ویرایش از لحاظ مضمون و محتوای مورده توجه مؤلف دگرگون شده است. در بند چهارم به نایاب شدن اثر هم اشاره شده که به دلیل فقدان توجه به نقش مهم آمار و عدم کاربرد کامل و صحیح آن در صنعت نشر ایران، قابل تفسیر درست نیست. بارها پیش آمده است که به دلیل توزیع غلط، کتابی در قسمه‌های کتابفروشیها و یا انبارهای آنها مانده و این پنداشت را بوجود آورده که کتاب می‌باید تجدید چاپ شود. این یعنی فراهم شدن موجبات تصمیم‌گیری نادرست و درنتیجه ضرر مادی ناشر و به همان نسبت بازداشت سرمایه او برای چاپ اثری دیگر که جای آن خالی است!

البته اخیراً نوعی نایابی مصنوعی هم پدید آمده و آن بدین طریق است که کتابهای سنگین قیمت درسی و یا هنری و یادگاری از طریق زیرمیزی به قیمت‌های خوب و بدون پرداخت حقوق اضافی مؤلف به فروش می‌رسد که این مربوط به توزیع

اقتصادی و گرانی‌های ناشی از آن است (بعداً به این مطلب خواهیم پرداخت). ضمناً نوع دیگر آن هم باعث شده است که ناشر قیمت‌های پشت جلد آثار را بدون اطلاع و توافق مؤلف بالا برده و به اصطلاح به نزخ روز می‌فروشد (گرچه مؤلف باید همواره به نزخ دیروز زندگی کند).

حال به معروف قرارداد زیر که مطلوبتر به نظر می‌رسد مبادرت می‌شود:

قرارداد

بند اول - کلیات

ماده ۱- بمنظور تهیه و تدوین مطالب درسی و کمک‌درسی مورد نیاز دانشگاه پایام نور این قرارداد بین دانشگاه پایام نور که در این قرارداد اختصاراً دانشگاه نامیده می‌شود و خانم/آقای دارای شناسنامه شماره صادره از

..... فرزند ساکن
دارای مدرک تحصیلی در روشنیه
که اختصاراً (صاحب اثر) نامیده می‌شود
منعقد می‌گردد و (اثر) به هرگونه تأییف، تصنیف، ترجمه،
گردآوری، تنظیم، تحریش، پدیدآوری و تصحیح متون قابل تکثیر و
چاپ اطلق می‌شود.

ماده ۲- موضوع قرارداد عبارت است از:

تهیه متون درس در روشنیه
گرافیش به تعداد
واحد، بصورت خودآموز و برنامه‌ای بر اساس
فرست مطالب و منابع تعیین شده بوسیله شورای عالی انقلاب
فرهنگی و یا:
تألیف ترجمه گردآوری
ویرایش تهیه آزمون
تهیه راهنمای با
مشخصات زیر:

بند دوم - تهدادات صاحب اثر

ماده ۳- صاحب اثر متعهد است بخشی از اثر را که نمایانگر مطبوع و کیفیت تمام اثر باشد (شامل مقدمه و کلیات و اهداف و فصول ۱ و ۲) در حدود ۱/۱ تمام اسرحداکش تاریخی برای بررسی مقدماتی به دانشگاه تسلیم کند و چنانچه اثر مذکور مورد تأیید دانشگاه قرار گیرد صاحب اثر با توجه به نظرات و پیشنهادهای دانشگاه کار مورد نظر را ادامه دهد. تبصره: دانشگاه موظف است حداقل ۲۰ روز پس از دریافت اثر نظر خود را به صاحب اثر اعلام نماید.

ماده ۴- صاحب اثر موظف است دستورالعمل‌های خودآموزنويسي را رعایت کند و با تکنولوژیست آموزشی و ویراستار دانشگاه همکاری تزییک داشته باشد و نقطه نظرات

عهده صاحب اثر است و دانشگاه موظف است در نوبت سوم پرداخت، حقوق مذکور را کسر و به صندوق دولت واریز کند.

ماده ۱۳ - تجدید چاپ و تکثیر اثر به هر طریق و بوسیله هر شخصی اعم از حقیقی یا حقوقی بدون موافقت کتبی دانشگاه منمنع است که در صورت موافقت دانشگاه با قبول شرایط دانشگاه و با اضفاء موافقنامه کتبی عملی خواهد بود، و این ماده در صفحه شناسنامه کتاب درج خواهد شد و با مخالف از این امر برابر مقررات رفتار خواهد شد.

تبصره ۱: بعد از ۵ سال از تاریخ انتشار اثر توسط دانشگاه و صاحب اثر می‌تواند با اطلاع دانشگاه نسبت به چاپ و نشر اثر خود با ذکر نقص دانشگاه در تدوین اثر،

اقدام نماید (بدینهی است حق چاپ برای دانشگاه با توجه به تبصره ۳ ماده ۸ همچنان محفوظ خواهد بود).

تبصره ۲: هرگونه تخلف صاحب اثر در این امر موجب باز پرداخت وجهه دریافتی توسط وی به دانشگاه خواهد بود.

ماده ۱۴ - صاحب اثر، پس از آنکه متن ویرایش شده را تأیید کرد، بدون جلب رضایت و موافقت دانشگاه حق هیچگونه دخل و تصرف ویا حلف والحاق را در جریان تولید نخواهد داشت.

ماده ۱۵ - هرگونه تضمیم گیری درباره طرز چاپ، شیوه طراحی، نوع حروف و نوع کاغذ و سایر مشخصات فنی و چاپ اثر با دانشگاه است.

ماده ۱۶ - دانشگاه سهم گروه طراحی آموزشی ویرایش و تولید را در آماده سازی و چاپ اثر در شناسنامه کتاب منعکس خواهد کرد.

ماده ۱۷ - نام صاحب اثر بر روی جلد و صفحه عنوان درج خواهد شد.

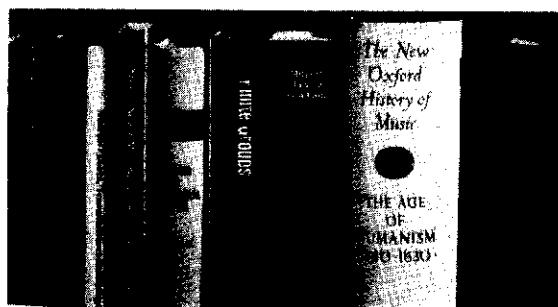
ماده ۱۸ - محل تحویل و تعویل اثر در تمام موارد دانشگاه خواهد بود.

ماده ۱۹ - این قرارداد فقط برای منعقد منشود، هرگونه همسکاری دیگر صاحب اثر مستلزم عقد قرارداد جداگانه خواهد بود.

این قرارداد شامل ۱۸ ماده و ۶ تبصره در هفت نسخه تنظیم و امضاء و مبارله شد و هفت نسخه آن معتبر و در حکم واحد است،

تاریخ

نام و امضاء صاحب اثر
آدرس محل کار و تلقن:

تکنولوژیست آموزشی و اصطلاحات پژوهشی ویراستار را در اثر خود اعمال نماید. دستور العمل های خودآموزنی و رسم الخط انتشارات دانشگاه در جزوی ای منتشر و تحویل مؤلف شده است.

ماده ۵ - صاحب اثر تعهد می کند متن کامل و مقدمه و ملحقات و ضمایم اثر خود را با خط خوانا و یا ماشین شده و با رعایت فاصله کافی بین سطرها حداکثر تا تاریخ به دانشگاه تحویل دهد و رسید موقع دریافت دارد. اثر، زمانی به طور قطعی تحویل گرفته محسوب می شود که مسؤول گروه آموزشی مربوطه پس از بررسی دقیق، کامل بودن آن را تأیید کند.

ماده ۶ - صاحب اثر مسؤولیت تهیه و تنظیم اثر را شخصاً بر عهده می گیرد و هرگاه معلوم شود که متن تحویلی «اثر» خود اونیست دانشگاه حق دارد قرارداد را یک طرفه لغو کند و خسارت احتمالی را از طرف قرارداد مطالبه و دریافت نماید.

ماده ۷ - صاحب اثر موظف است به پرسشهایی که در اوین دوره تدریس مطالب اثر بوسیله مدرسین مطرح می شود کجا پاسخ دهد و آنان را راهنمایی کند. بدینهی است حق الزحمه این کار برابر مقررات توسط دانشگاه پرداخت خواهد شد.

بنده سوم - تعهدات دانشگاه

ماده ۸ - دانشگاه معهد است حق الزحمه اثر را برای تمام اثر از قرار هر صفحه به قطع وزیری، مبلغ ریال بهزاد که $\frac{1}{5}$ حق الزحمه تخمینی پس از تحقق ماده ۳ این قرارداد و $\frac{1}{2}$ تمام اثر را نیز پس از تحویل کامل اثر و بقیه را نیز پس از تصحیح و تحویل نمونه اول پرداخت کند.

تبصره ۱: تعداد صفحات مطالب درسی برای هر واحد درسی بین ۱۰۰ تا ۱۲۰ صفحه تایپ شده خواهد بود.

تبصره ۲: در تجدید چاپ (تا زمانی که بصورت جزو منتشر شود) اگر تجدیدنظری صورت گیرد حق الزحمه متناسبی بر اساس آئین نامه های دانشگاه پرداخت خواهد شد.

تبصره ۳: اگر چنانچه اثر بصورت کتاب چاپ شود 10% قیمت روی کتاب برای ۵۰۰ نسخه اول و 5% برای ۵۰۰ نسخه بعدی و 2% به بیش از ۱۰۰۰ نسخه به صاحب اثر پرداخت خواهد شد.

ماده ۹ - دانشگاه با توجه به برنامه های درسی خود اثر را چهار نیمسال تحصیلی به تعداد مورد نیاز تکثیر و مورد استفاده قرار خواهد داد و بعد از چهار ترم با اعمال تجدیدنظر نهایی صاحب اثر (که طی قرارداد جداگانه ای انجام خواهد گرفت) نسبت به چاپ و انتشار آن با حفظ حق چاپ برای خود اقدام خواهد کرد.

ماده ۱۰ - در ازای هر چاپ اثر دانشگاه ۲۵ نسخه به طور مجاني در اختیار صاحب اثر خواهد گذاشت.

بنده چهارم - سایر مقررات

ماده ۱۱ - تعیین تیاز اثر در چاپ و تکثیر با توجه به برنامه های آموزشی دانشجویی دانشگاه خواهد بود.

ماده ۱۲ - پرداخت هرگونه حقوق دوستی از بابت حق الزحمه به

این قرارداد انصافاً نسبت به قرارداد قبلی دقیق تر و عادلانه تر است و مؤلف از مزایای بهتری برخوردار است. هرچند تمامی نکاتی که دارای ظرافت‌های خاص حقوقی هستند در آن وجود ندارد. و این با توجه به اینکه هنوز چند دهه پیشتر از عقد این گونه قراردادها در ایران نمی‌گذارد، جای بسی خوشنودی است! امید است قراردادی نمونه که جامع و مانع باشد بطور رسمی ازسوی قوه قضائیه یا وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تهیه شود و در اختیار مؤلفان و ناشران قرار گیرد، و به منظور رسیدگی به اختلافات احتمالی مقرر شود نسخه‌ای از قراردادهای معقد شده در اختیار اداره اهل قلم وزارت خانه یادشده گذاشته شود. این اقلام مزایای دیگری هم دربر خواهد داشت. اکنون بد نیست با متن قرارداد پیشنهادی که در انتهای مقاله آقای کریم امامی تحت عنوان «در جستجوی قرارداد منصفانه برای مؤلفان و مترجمان» (مجله نشر دانش، شماره ۳، سال ۱۳۶۲) چاپ شده است آشنا شویم.

قرارداد

بین دارای شناسنامه شماره صادره از بخش فرزند
 ساکن خیابان
 (لطفاً) که از این پس
 پدیدآورنده نامیده می‌شود از یک طرف و مؤسسه انتشارات
 که دفتر مرکزی آن در تهران خیابان شماره
 واقع است و از این پس ناشر نامیده می‌شود
 از طرف دیگر درباره طبع و نشر کتابی که عنوان آن در حال
 حاضر گذاشته شده و از این پس اثر نامیده
 می‌شود قراردادی به شرح زیر به امضاء رسید.
 هاده اول. پدیدآورنده که اذعان دارد اثر را خود شخصاً به وجود
 آورده است و در حال حاضر همه حقوق نشر اثر را در اختیار دارد
 بدین وسیله حقوق نشر اثر را تماماً و انحصاراً بطبق ضوابط قرارداد
 حاضر به ناشر واگذار کرد و متن اثر را که طبق فهرست پیوست از
 بخش و فصل و صفحه تشکیل شده
 برای طبع و نشر به ناشر تحويل داد.
 تبصره ۱. پدیدآورنده شخصاً معهد شد جوایگوی هرگونه ادعایی
 باشد که در ارتباط با حقوق نشر مواد مورد استفاده در اثر از طرف
 هر شخص یا اشخاص حقیقی یا حقوقی در حال یا آینده عنوان
 گردد.
 تبصره ۲. تقویض انحصاری حقوق نشر اثر از پدیدآورنده به ناشر
 در قرارداد حاضر محدود به حقوق نشر اثر به صورت کتاب می‌گردد
 و دیگر حقوق مربوط به اثر از قبیل ترجمه آن به زبانهای بیگانه یا
 نشر قسمتها بیایی از اثر در نشریات ادواری همچنان در اختیار
 پدیدآورنده است.
 ماده دهم. ناشر اثر را برای نشر در مجموعه پذیرفت و

- مقدمه‌تاً طرح چند سؤال خالی از فایده به نظر نمی‌رسد:
۱. چرا وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و قوه قضائیه هنوز به انجام مطالعه و تحقیقی جامع راجع به حقوق مؤلفان نپرداخته‌اند؟
 ۲. چرا دانشگاهها و مؤسسات تحقیقاتی ذیربیط دانشجویان و کارشناسان حقوقی خود را به سوی بررسی مشکلات حقوق مؤلفان راهنمایی نمی‌کنند؟
 ۳. چرا تاکنون هیچ دوره آموزشی برای دست اندکاران حقوق مؤلفان برگزار نشده است؟
 ۴. چرا هیچ نماینده‌ای از ایران در اجلاس‌های مختلف سازمان جهانی مالکیت معنوی شرکت ندارد؟
 ۵. چرا اقدام به تدوین قانون جامع و کاملی برای حقوق مؤلفان نمی‌شود؟
 ۶. چرا اکثر قضات با حقوق فکری آشنا نیستند؟
 ۷. چرا وحدت رویه‌ای در مورد آراء مربوط به دعاوی مطروحه در دستگاه قضائی به وجود نمی‌آید؟
 ۸. چرا هر از چندگاهی مسئله حقوق مؤلفان در برخی رسانه‌های خبری طرح شده و سپس برای مدت‌ها مسکوت می‌ماند؟
 ۹. چرا مسؤولان فرهنگی کشور نسبت به این مهم توجه کافی ندارند؟
 ۱۰. چرا حوزه‌های علمیه به این مسئله مهم فقهی نمی‌پردازند؟
 ۱۱. چرا کتابداران و اطلاع‌رسانان ایران از کیلیات حقوق مؤلفان اطلاع عنی ندارند؟
 ۱۲. چرا در کتابهای چاپ ایران درج صفحه حقوق به شکل واحد اجباری نیست؟
 ۱۳. چرا آمار دقیق و کاملی از وضعیت نشر علوم و اطلاعات و اخبار تهیه نمی‌شود تا دست اندکاران با وقوف کامل وارد عرصه نشر و تألیف شوند؟
 ۱۴. چرا بانک اطلاعات آثار فرهنگ و هنری تشکیل نمی‌شود تا از کارهای موزایی و تکراری و سرفته‌های علمی و ادبی و هنری جلوگیری شود؟
 ۱۵. چرا پایان نامه‌های دانشجویان دانشگاهها و مؤسسات مورد استفاده لازم قرار نمی‌گیرند؟
 ۱۶. چرا فقط کتاب سال معرفی می‌شود مگر آثار علمی و فرهنگی همه به شکل کتاب منتشر می‌شوند؟
 ۱۷. چرا به دیگر دست اندکاران صنعت نشر توجه نمی‌شود؟ چرا... اینها سؤالاتی است که یافتن پاسخ آنها بسیاری از مشکلات را حل خواهد کرد. البته در ادامه بحث به پاسخ‌های پیشنهادی اشاره خواهد گردید.

یا منحل گردد تمامی حقوق نثر اثر خود به خود به پدیدآورنده عمودت داده می‌شود و نشر اثر حاضر توسط مؤسسه دیگری که اعیان‌جانشین ناشر شود نیاز به تجدید قرارداد با پدیدآورنده خواهد داشت.

مادة ۸: هرگاه در اجراء و تفسیر این قرارداد اختلاف یا اختلافاتی بین طرفین بروز کند که به صورت دوستانه حل و فصل نشود موضوع طبق قانون داوری به یک داور صالح و مرضی الطرفین ارجاع خواهد شد و رأی داور برای طرفین قطبی و لام الاجرا خواهد بود.

مادة ۹: این قرارداد در نسخه تنظیم شد و به امضا رسید و هر نسخه متساوية معتبر است.

تهران به تاریخ امضا پدیدآورنده
مهر و امضای ناشر

تصدره الحالی:

چنانچه ملاحظه می‌شود، این قرارداد فقط برای شخص حقیقی تنظیم شده و از شخص حقوقی که ممکن است در مقام مؤلف قرار گیرد غفلت داشته است. گذشته از آن، صحبت از واگذاری حقوق نشر بطور کامل دارد و این در حالتی که وکالت به غیر داده شده باشد جای تغییر و اصلاح دارد. همچنین می‌باشد به آثاری که به صورت مشترک تهیه شده باشد یعنی دارای حقوق مشاع باشد هم اشاره می‌داشت.

در ماده ۸، در حالت بازگشت حقوق نشر از ناشر ورشکسته به مؤلف، باز می‌باید از حقوق مشترک احتمالی که بین ناشر و مؤلف پیدا شده باشد یاد شود.

ضمناً چنانچه مواد مختلف قرارداد صراحت بیشتری داشته باشد، نیاز به ماده ۸ یازده نخواهد بود، مگر در حالت‌های بسیار استثنایی؛ ولی در مجموع به نکات خوبی اشاره دارد. باید به این نکته کلی اشاره داشت که بخش عمده‌ای از مشکلات مربوط به حقوق مؤلفان ناشی از آن است که مرجعی صنفی یا دولتی برای حمایت از مؤلفان وجود ندارد تا این معلمان و پیام آوران و رابطان فرهنگی و اطلاع‌رسانان صدیق را به سوی قراردادی عادلانه سوق داده و آنان را به ابعاد مختلف حقوقی اثر آنان، قبل و بعد از عرضه عمومی، آگاه نماید، مباداً چشم‌بسته و فقط به امید نام و نان مختصراً تن به قراردادهای یکجا نه دهنده که ناشری سودجو و غیرفرهنگی با حیله‌های حساب شده با آنان منعد می‌کند. لازم است تشکلی صنفی از مؤلفین ایجاد شود و مانند دیگر مجامع علمی به امور مختلف مربوط به حقوق و حرمت و حمایت و تشویق و تکریم و توجیه و آموزش خالقان آثار پرداخته و به عنوان نهادی صلاحیت دار در موارد لزوم به حکمیت دعواوی پردازد.

